

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

6. září 2013*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Zjevně nesprávné posouzení — Právo vlastnit majetek — Proporcionalita“

Ve věci T-434/11,

Europäisch-Iranische Handelsbank AG, se sídlem v Hamburku (Německo), původně zastoupená S. Ashleym, S. Gadhieu, solicitors, H. Hohmannem, advokátem, D. Wyattem, QC, a R. Blakeylem, barrister, poté S. Ashleym, H. Hohmannem, D. Wyattem, R. Blakeylem, S. Jeffreyem a A. Irvinem, solicitors,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené F. Naertem a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, původně zastoupenou E. Paasivirtou a S. Boelaert, poté E. Paasivirtou a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,

a

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným S. Behzadi-Spencer, A. Robinsonem a C. Murrell, jako zmocněnci, ve spolupráci s J. Swiftem, QC, a R. Palmerem, barrister,

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení zaprvé rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 65), zadruhé prováděcího nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 26), zatřetí rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71), začtvrté prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících

* Jednací jazyk: angličtina.

opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 11), a zapáté nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1) v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodaj) a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. února 2013,

vydává tento

Rozsudek¹

Skutečnosti předcházející sporu

[*omissis*]

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 3. srpna 2011 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 19 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne předložila žalobkyně na základě článku 76a jednacího řádu Tribunálu návrh na projednání věci ve zrychleném řízení. Rozhodnutím ze dne 12. září 2011 předsedkyně čtvrtého senátu Tribunálu tento návrh zamítla.
- 20 Evropská komise požádala podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 27. října 2011 a Spojené království Velké Británie a Severního Irska podáním došlým 14. listopadu 2011 o vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 23. ledna 2012 předsedkyně čtvrtého senátu Tribunálu těmto žádostem vyhověla.
- 21 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. ledna 2012 požádala žalobkyně o možnost upravit svá návrhová žádání s ohledem na přijetí aktů ze dne 1. prosince 2011. Rozhodnutím ze dne 12. března 2012 čtvrtý senát Tribunálu povolil předložení spisu účastníka řízení, kterým se mění návrhová žádání a žalobní důvody, a stanovil za tímto účelem žalobkyni lhůtu do 23. dubna 2012.
- 22 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 23. dubna 2012 upravila žalobkyně svá návrhová žádání a žalobní důvody s ohledem na přijetí aktů ze dne 1. prosince 2011 (dále jen „první úprava návrhových žádání“).
- 23 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 27. dubna 2012 upravila žalobkyně znovu svá návrhová žádání a své žalobní důvody s ohledem na přijetí nařízení č. 267/2012 (dále jen „druhá úprava návrhových žádání“).
- 24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 20. června 2012 předložila Rada vyjádření k první a druhé úpravě návrhových žádání a 25. června 2012 totéž učinilo Spojené království.

1 — Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

- 25 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (čtvrtý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu položil účastníkům řízení písemné otázky, na které účastníci řízení odpověděli ve stanovených lhůtách.
- 26 Řeči účastníků řízení a odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 20. února 2013.
- 27 V žalobě a první a druhé úpravě návrhových žádání žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil s okamžitou účinností napadené akty v rozsahu, v němž se jí týkají;
 - určil, že čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012 se na ni nevztahují;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 28 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - podpůrně určil, že v případě zrušení jsou účinky rozhodnutí 2011/299 a 2011/783 zachovány až do okamžiku, kdy nastanou účinky zrušení prováděcího nařízení č. 503/2011, prováděcího nařízení č. 1245/2011 a nařízení č. 267/2012, a nezrušil tato nařízení s okamžitou účinností;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 29 Spojené království navrhuje, aby Tribunál zamítl žalobu jako neopodstatněnou.

Právní otázky

[omissis]

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu

[omissis]

K první části, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

[omissis]

K druhé části, vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu

[omissis]

– K možnosti žalobkyně dovolávat se zásady dodržování práva na obhajobu

[omissis]

– K neexistenci náležitého odůvodnění a nesdělení dostatečných informací žalobkyni

[omissis]

– K neexistenci oznámení předcházejícího první zařazení názvu žalobkyně na seznamy

[omissis]

– K nedostatečnosti formálního přezkumu při neexistenci schůzky žalobkyně se zástupci Rady nebo jejího slyšení

[omissis]

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

[omissis]

K výtce vycházející z toho, že Rada nepředložila důkaz operací uvedených v odůvodnění napadených aktů

[omissis]

K výtce vycházející z toho, že podmínky zařazení a ponechání názvu žalobkyně v seznamech nejsou splněny

[omissis]

¹²³ S ohledem na argumenty předložené účastníky řízení je třeba přezkoumat, zda – jak tvrdí Rada – operace uvedené v odůvodnění napadených aktů umožňovaly zařazení názvu žalobkyně na seznamy. Vzhledem k tomu, že k uvedeným operacím došlo „[v] roce 2009“, „[k]rátce [po začátku srpna roku 2010]“, „[v] srpnu roku 2010“ a „[o]d října roku 2010“, to znamená s výjimkou operací, k nimž došlo mezi 27. říjnem a 31. říjnem 2010, před tím, než nařízení č. 961/2010 vstoupilo na základě čl. 41 prvního pododstavce dne 27. října 2010 v platnost, je třeba přezkoumat, zda operace, k nimž došlo před 27. říjnem 2010, byly uskutečněny v souladu s nařízením Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1), a dále zda operace, k nimž došlo po uvedeném datu, byly uskutečněny v souladu s nařízením č. 961/2010.

¹²⁴ Tribunál tedy nejprve přistoupí k výkladu článků 7 až 10 nařízení č. 423/2007, na jehož uplatňování se Tribunál dotázal účastníků řízení prostřednictvím písemných otázek, jakož i článků 16 až 19 a článku 21 nařízení č. 961/2010, za účelem určení právního významu povolení nebo schválení uděleného příslušným vnitrostátním orgánem, jako je v projednávaném případě Bundesbank. V tomto ohledu je třeba upřesnit, že články 7 až 10 nařízení č. 423/2007 v podstatě odpovídají článkům 16 až 19 nařízení č. 961/2010, a budou tedy přezkoumány společně. Posledně uvedené nařízení obsahuje nadto v článku 21 ustanovení týkající se specificky převodů finančních prostředků íránským subjektům či od íránských subjektů. Následně Tribunál přezkoumá, zda v projednávané věci byly operace uvedené v odůvodnění napadených aktů, jak uvádí žalobkyně, uskutečněny v souladu s uvedenými ustanoveními.

- 125 Pokud jde nejprve o výklad článků 7 až 10 nařízení č. 423/2007, jakož i článků 16 až 19 a článku 21 nařízení č. 961/2010, je třeba připomenout, že pro výklad ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. listopadu 1983, Merck, 292/82, Recueil, s. 3781, bod 12).
- 126 Zaprvé je třeba konstatovat, že čl. 7 odst. 1 a 2 nařízení č. 423/2007 a čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení č. 961/2010 stanoví, že se zmrazují veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří osobám, subjektům a orgánům uvedeným v příloze IV, respektive v příloze V, jakož i v příloze VII, respektive v příloze VIII uvedených nařízení (dále jen „zásada zmrazení finančních prostředků“).
- 127 Zadruhé články 8 až 10 nařízení č. 423/2007, jakož i články 17 až 19 nařízení č. 961/2010, v podstatě stanoví, že „[o]dchylně“ od článku 7 nařízení č. 423/2007, respektive od článku 16 nařízení č. 961/2010, „mohou příslušné orgány členských států [...] povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, jsou-li splněny [...] podmínky [stanovené ve výše uvedených ustanoveních]“. Tyto podmínky se týkají v podstatě jednak povahy zamýšleného použití finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů a v případě výjimek stanovených v člancích 9 a 10 nařízení č. 423/2007 a v člancích 18 a 19 nařízení č. 961/2010 jednak oznámení předcházejícího povolení adresovaného buď Výboru pro sankce Rady bezpečnosti OSN, nebo ostatním členským státům a Komisi. Články 9 a 10 nařízení č. 423/2007, stejně jako články 18 a 19 nařízení č. 961/2010 nadto upřesňují, že uvedená povolení lze vydat „za podmínek, které [příslušné vnitrostátní orgány] považují za vhodné“. Tyto formulace vyžadují následující dvě poznámky.
- 128 Z těchto ustanovení zaprvé vyplývá, že příslušné vnitrostátní orgány jsou oprávněny za určitých okolností a coby výjimku ze zásady zmrazení finančních prostředků povolit uvolnění některých finančních prostředků. Za tímto účelem musí provést individuální posouzení každé zamýšlené operace, aby ověřily, zda jsou splněny podmínky, za kterých mohou uvolnění povolit. Tomu odpovídá povinnost dotčených subjektů požádat o povolení u každé operace spadající do působnosti uvedených ustanovení. Ustanovení článků 8 až 10 nařízení č. 423/2007, stejně jako ustanovení článků 17 až 19 nařízení č. 961/2010 tedy neumožňují příslušným vnitrostátním orgánům obecně schválit určitou kategorii operací, u nichž by tím dotčené subjekty byly osvobozeny od povinnosti požádat o povolení v každém jednotlivém případě.
- 129 Zadruhé, na rozdíl od tvrzení Rady, takové povolení potvrzuje přípustnost povolené operace z hlediska nařízení č. 423/2007, případně nařízení č. 961/2010. Rada tedy nemůže, s výjimkou mimořádných okolností, které musí prokázat, založit přijetí omezujících opatření použitelných do budoucna na operacích povolených v souladu s články 8, 9 nebo 10 nařízení č. 423/2007 či s články 17, 18 nebo 19 nařízení č. 961/2010. Naproti tomu obecné schválení nemůže při neexistenci povolení v každém jednotlivém případě Radu zavazovat.
- 130 Kontext, do něhož jsou zasazeny články 8 až 10 nařízení č. 423/2007 a články 17 až 19 nařízení č. 961/2010, a zejména obecná systematika těchto nařízení, podporuje tuto textovou analýzu. S ohledem na jejich umístění v nařízení č. 423/2007 a v nařízení č. 961/2010 se totiž články 8 až 10 prvně uvedeného nařízení a články 17 až 19 druhého nařízení jeví být zmírněním zásady zmrazení finančních prostředků stanovené článkem 7 nařízení č. 423/2007, respektive článkem 16 nařízení č. 961/2010, které jim předcházejí.
- 131 Konečně je tento výklad vyplývající z textové analýzy a analýzy kontextu slučitelný s cílem sledovaným nařízeními č. 423/2007 a č. 961/2010, a sice snahou zabránit šíření jaderných zbraní a obecně zachovat mezinárodní mír a bezpečnost s ohledem na závažnost rizika představovaného šířením jaderných zbraní.

- ¹³² Dále, pokud jde o operace uskutečňované prostřednictvím neoznačeného subjektu za účelem provedení plateb, nebo jako v rámci postupu třetí cestou, uhrazení dluhů označených subjektů (dále jen „operace uskutečňované prostřednictvím neoznačeného subjektu“), je nutné konstatovat, že ani nařízení č. 423/2007, ani nařízení č. 961/2010 neobsahují výslovné ustanovení, na základě kterého by takové operace měly být povoleny.
- ¹³³ Z ustanovení, obecné systematiky a cíle sledovaného nařízením č. 423/2007 a nařízením č. 961/2010 však vyplývá, že operace uskutečňované prostřednictvím neoznačeného subjektu nejsou automaticky přípustné a že k tomu, aby byl zaručen užitečný účinek nařízení č. 423/2007 a článku 16 nařízení č. 961/2010, se musí dotčené subjekty ujistit o legalitě takových operací tím, že případně požádají příslušné vnitrostátní orgány o povolení.
- ¹³⁴ Zaprvé je totiž podle čl. 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007, jakož i podle čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010 zakázána vědomá a úmyslná účast na činnostech, jejichž cílem nebo výsledkem je přímé či nepřímé obcházení opatření uvedených v odstavcích 1 až 3 těchto ustanovení. Ta představují zákaz, jehož porušení jako takové může být samostatným základem uložení sankcí, včetně trestních, podle použitelného vnitrostátního práva, v souladu s čl. 16 odst. 1 nařízení č. 423/2007 a čl. 37 odst. 1 nařízení č. 961/2010 (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 21. prosince 2011, Afrasiabi a další, C-72/11, Sb. rozh. s. I-14285, body 34 a 35).
- ¹³⁵ Kromě toho unijní zákonodárce tím, že v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007 a v čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010 zmiňuje činnosti, jejichž cílem nebo následkem je přímé nebo nepřímé „obcházení“ zákazů stanovených v odstavcích 1 až 3 uvedených ustanovení, odkazuje na činnosti, jejichž cílem nebo následkem je, aby se na jednajícího neuplatnil uvedený zákaz (v tomto smyslu viz rozsudek Afrasiabi a další, bod 134 výše, bod 60). Kumulativní podmínky vědomí a vůle stanovené v uvedeném čl. 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007 a čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010 jsou splněny, pokud osoba, která se účastní na činnosti zmíněné v uvedených ustanoveních, záměrně usiluje o cíl nebo následek, kterým je s touto činností související přímé nebo nepřímé obejití. Jsou splněny i tehdy, pokud má dotčená osoba za to, že její účast na takové činnosti může mít takový cíl nebo následek a je s touto možností srozuměna (v tomto smyslu viz rozsudek Afrasiabi a další, bod 134 výše, bod 67).
- ¹³⁶ Operace uskutečňované prostřednictvím neoznačeného subjektu tedy mohou porušovat zákaz stanovený v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007, respektive v čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010, jestliže jejich cílem je uskutečnění finančních operací, na nichž má zájem označený subjekt, a jestliže subjekty zapojené do takové operace skutečně usilují o dosažení tohoto cíle nebo vědí, že jejich účast na takové činnosti může mít tento cíl nebo následek a jsou s touto možností srozuměny. Za takových okolností je věcí subjektu, který se dovolává souladu jím uskutečněných operací s nařízením č. 423/2007, případně nařízením č. 961/2010, prokázat, že podmínky zákazu podle čl. 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007, případně čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010, nejsou splněny.
- ¹³⁷ Kromě toho je třeba poukázat na to, že článek 21 nařízení č. 961/2010, který nemá ekvivalent v nařízení č. 423/2007, stanoví specifická pravidla, kterými se řídí převody finančních prostředků íránským osobám, subjektům či orgánům a převody finančních prostředků od íránských osob, subjektů či orgánů. Uvedený článek zejména ukládá povinnost získat předchozí povolení příslušných orgánů členských států pro veškeré převody částek ve výši 40 000 eur nebo vyšších, s výjimkou převodů uvedených v odst. 1 písm. a). Takové povolení se v souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení č. 961/2010 udělí, ledaže zamýšlený převod prostředků přispívá k činnostem zmíněným v tomto ustanovení. Naproti tomu převody částek nižších než 40 000 eur předchozí povolení nevyžadují, ale musí být oznámeny, pokud částka přesahuje 10 000 eur.
- ¹³⁸ Z výkladu článku 21 nařízení č. 961/2010 *a contrario* vyplývá, že převody finančních prostředků íránským osobám, subjektům či orgánům a převody finančních prostředků od íránských osob, subjektů či orgánů, včetně, jak vyplývá z čl. 1 písm. m) uvedeného nařízení, neoznačených íránských osob, subjektů či orgánů, mohou být v zásadě uskutečněny za předpokladu, že podmínky uvedeného

článku 21 jsou splněny. Článek 21 nařízení č. 961/2010 tedy představuje zmírnění zásady zmrazení finančních prostředků stanovené v článku 16 nařízení č. 961/2010, jelikož zmrazením finančních prostředků se rozumí zabránění mimo jiné jakémukoli převodu finančních prostředků, který by vedl k jakékoli změně jejich objemu, výše, umístění, vlastnictví, držby, povahy nebo určení, jak vyplývá z čl. 1 písm. i) uvedeného nařízení.

- 139 Jak vyplývá z předchozího bodu, vzhledem k tomu, že článek 21 nařízení č. 961/2010 představuje zmírnění zásady stanovené v článku 16 uvedeného nařízení, je však třeba mít za to, že uvedený článek 21 nařízení č. 961/2010 musí být vykládán v souladu s čl. 16 odst. 4 téhož nařízení. Posledně uvedené ustanovení zakazuje vědomé a úmyslné obcházení opatření uvedených v jeho odstavcích 1 až 3. Převody prostředků, které lze uskutečnit v souladu s článkem 21, tedy nemohou umožňovat obejít zákaz stanovený v čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010.
- 140 Zadruhé je třeba připomenout, že co se týče finančních a úvěrových institucí, jako je žalobkyně, čl. 11a odst. 1 písm. a) nařízení č. 423/2007, jak byl doplněn do uvedeného nařízení článkem 1 písm. h) nařízení Rady (ES) č. 1110/2008 ze dne 10. listopadu 2008, kterým se mění nařízení č. 423/2007 (Úř. věst. L 300, s. 1), uvedeným institucím, na něž se vztahuje článek 18 nařízení č. 423/2007, ukládá povinnost zachovávat „neustálou obezřetnost vůči operacím na účtech“ ve vztazích s úvěrovými a finančními institucemi uvedenými v odstavci 2 tohoto článku 11a, to znamená mimo jiné finančními a úvěrovými institucemi se sídlem v Íránu. Podle článku 18 nařízení č. 423/2007 se toto nařízení použije mimo jiné na všechny právnické osoby, subjekty nebo orgány zapsané do rejstříku jako žalobkyně nebo zřízené podle práva některého členského státu, jakož i na všechny právnické osoby, subjekty nebo orgány v souvislosti s každou obchodní činností, která je provozována zcela nebo zčásti uvnitř Společenství. Článek 23 odst. 1 písm. a) nařízení č. 961/2010 ukládá podobnou povinnost neustálé obezřetnosti vůči operacím na účtech finančním a úvěrovým institucím, na něž se vztahuje článek 39 uvedeného nařízení.
- 141 Užitečný účinek ustanovení článků 7 až 10 nařízení č. 423/2007 a článků 16 až 19 a 21 nařízení č. 961/2010 by tedy byl ohrožen, kdyby neoznačený subjekt mohl svobodně uskutečňovat operace prostřednictvím neoznačeného subjektu za účelem uhrazení dluhů nebo provedení plateb na účet označeného subjektu. Z toho vyplývá, že neoznačený subjekt se musí vždy ujistit o legalitě takových operací tím, že případně požádá příslušné vnitrostátní orgány o povolení.
- 142 Ve světle tohoto výkladu nařízení č. 423/2007, jakož i nařízení č. 961/2010 je nyní třeba přezkoumat, zda v projednávaném případě byly operace uvedené v odůvodnění napadených aktů přípustné.
- 143 V tomto ohledu je třeba připomenout, že žalobkyně k prokázání toho, že všechny jí uskutečněné operace byly přípustné, tvrdí, že byly buď povoleny Bundesbank, nebo vyloučeny z působnosti omezujících opatření, anebo uskutečněny v souladu s postupem schváleným Bundesbank, a sice postupem třetí cestou.
- 144 Tribunál přezkoumá nejprve operace údajně vyloučené z působnosti, zadruhé operace údajně povolené a zatřetí operace údajně uskutečněné v souladu s postupem třetí cestou.
- 145 Zprvce, pokud jde o operace údajně vyloučené z působnosti omezujících opatření, je třeba uvést, že žalobkyně se omezuje na tvrzení, že některé z jejích operací byly z uvedené působnosti vyloučeny, aniž jinak v tomto ohledu svou argumentaci, která se soustředí na povolené nebo schválené operace, prokazuje. Za těchto podmínek je třeba s ohledem na ustanovení čl. 44 odst. 1 jednacího řádu tento argument odmítnout jako nepřipustný.

- ¹⁴⁶ Žalobkyně na jednání dále upřesnila, že schválení postupu třetí cestou ze strany Bundesbank vycházelo z úvahy, že operace uskutečněné podle tohoto postupu byly vyloučeny z působnosti článku 7 nařízení č. 423/2007, případně článku 16 nařízení č. 961/2010. Za těchto podmínek bude tento argument přezkoumán v rámci přezkumu operací údajně schválených a uskutečněných v souladu s uvedeným postupem.
- ¹⁴⁷ Zadruhé, pokud jde o operace údajně povolené Bundesbank, žalobkyně uvádí, že její operace byly v případě potřeby povoleny na základě článku 18, případně článku 21 nařízení č. 961/2010. V odpovědi na písemnou otázku Tribunálu doplnila, že před vstupem nařízení č. 961/2010 v platnost vždy žádala, bylo-li to nezbytné, o povolení v souladu s články 8 až 10 nařízení č. 423/2007. K prokázání toho, že její operace byly skutečně přípustné, se však žalobkyně omezuje na to, že v příloze žaloby předkládá seznam operací údajně povolených na základě článku 18 nařízení č. 961/2010, k nimž došlo mezi 2. zářím 2010 a 21. červencem 2011 a na nichž se podílely Bank Mellat, Bank Sepah, Bank Saderat Iran a Bank Saderat Plc (Bank Saderat v Londýně), Future Bank, jakož i Postbank of Iran. Vedle toho předkládá deset „příkladů“ povolení vydaných na základě čl. 21 odst. 4 nařízení č. 961/2010 dne 7. a 24. ledna 2011, 3. února 2011, 23. března 2011, 13. a 19. května 2011 a 16. června 2011, týkajících se operací uskutečněných podle postupu třetí cestou, pro které bylo takové povolení nezbytné.
- ¹⁴⁸ Pokud však jde o operace uvedené v odůvodnění napadených aktů, ke kterým došlo před 2. zářím 2010, žalobkyně nemůže platně tvrdit, že podmínky zařazení jejího názvu na seznamy, odůvodněného operacemi, ke kterým došlo v letech 2009 a 2010, nebyly splněny z důvodu, že operace, které uskutečnila mezi 2. zářím 2010 a 21. červencem 2011, byly povoleny. Tento argument je tedy v rozsahu, v němž se týká operací uvedených v odůvodnění napadených aktů, ke kterým došlo před 2. zářím 2010, třeba odmítnout jako irelevantní.
- ¹⁴⁹ A dále, pokud jde o operace, ke kterým došlo po 2. září 2010, je třeba mít za to, že příklady povolení zmíněné v bodě 145 výše jsou nedostatečné k podpoření argumentu žalobkyně, že veškeré operace, které uskutečnila v době po 2. září 2010, uvedené v odůvodnění napadených aktů, byly přípustné. Tento argument je tedy třeba v rozsahu, v němž se týká uvedených operací, odmítnout jako nepodložený.
- ¹⁵⁰ Zatřetí, pokud jde o operace údajně uskutečněné podle postupu třetí cestou schváleného Bundesbank, žalobkyně na jednání uvedla, že podle Bundesbank byly tyto operace vyloučeny z působnosti článku 7 nařízení č. 423/2007, případně článku 16 nařízení č. 961/2010. Kromě toho od přijetí nařízení č. 961/2010 vždy žádala o povolení v souladu s jeho článkem 21, pokud bylo takové povolení vyžadováno. V tomto ohledu je třeba vedle skutečnosti, že posledně uvedený argument musí být odmítnut z důvodů uvedených v bodě 145 výše, nejprve uvést, že s ohledem na úvahy uvedené v bodech 135 až 139 výše mohou operace údajně uskutečněné podle postupu třetí cestou porušovat zákaz stanovený v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 423/2007 a v čl. 16 odst. 4 nařízení č. 961/2010. Podle definice uvedené v žalobě je totiž cílem těchto operací uskutečnění finančních operací, na nichž má zájem označený subjekt, jelikož měly zejména umožnit splnění předchozích závazků označených iránských bank. Žalobkyně si byla vědoma nejen existence režimu omezujících opatření přijatých vůči Íránu, ale i skutečnosti, že postup třetí cestou navzdory zásadě zmrazení finančních prostředků umožňoval uskutečnit operace, na nichž měly zájem označené banky.
- ¹⁵¹ Uskutečňování operací podle postupu třetí cestou finanční institucí tedy v zásadě může odůvodňovat přijetí omezujících opatření, ledaže uvedené operace byly povoleny příslušným vnitrostátním orgánem v souladu s nařízením č. 423/2007, případně nařízením č. 961/2010, a spadá, na rozdíl od toho, co uvedla žalobkyně na jednání, do působnosti článku 7 nařízení č. 423/2007, případně článku 16 nařízení č. 961/2010.

152 Žalobkyně nicméně tvrdí, že tyto operace byly přípustné. Aby prokázala jejich přípustnost, předložila jako přílohu žaloby mimo jiné:

- dva e-maily, které zaslala Bundesbank žalobkyni dne 24. května 2007 a 1. července 2008, přičemž informace v nich obsažené potvrzuje řada dopisů a e-mailů zaslaných během téhož období buď společností Bank Saderat žalobkyni, nebo žalobkyní Bundesbank, případně Bundesbank společnosti Bank Saderat, jakož i záznamy o telefonátech, datované z téhož období s výjimkou jednoho telefonátu, ke kterému došlo v roce 2011, sepsané zástupci žalobkyně;
- tři dopisy, které zaslala Österreichische Nationalbank (Rakouská národní banka) Wirtschaftskammer Österreich (rakouská obchodní komora), jeden nedatovaný, ostatní s datem 27. června 2008 a 6. srpna 2010, v nichž jsou uvedeny výsledky schůze Relex/sankce konané dne 13. června 2007, právní stanovisko Österreichische Nationalbank ohledně finančních operací, jakož i nové požadavky na povolení vyplývající z rozhodnutí 2010/413;
- tři auditorské zprávy, z nichž dvě, s datem 16. prosince 2010 a 30. května 2011, byly vypracovány zástupci Bundesbank a třetí, s datem 23. prosince 2010, byla vypracována konzultantskou společností (dále jen „zpráva z 23. prosince 2010“).

153 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že je pravda, že podle znění e-mailů Bundesbank „k převodům finančních prostředků mezi bankovními účty dvou neoznačených subjektů [mohlo] docházet, i když [byly] uskutečněny s cílem uhradit dluhy označeného subjektu“. Z e-mailu Bundesbank s datem 24. května 2007 dále vyplývá, že žádost o povolení k přijetí plateb pocházejících od Bank Sepah, datovaná 18. dubna 2007, byla „nadbytečná“.

154 Tribunál má však za to, že tyto e-maily, stejně jako potvrzující e-maily a záznamy o telefonátech, jsou – vzhledem k úvahám uvedeným v bodech 136 až 139 výše – při neexistenci povolení vydaného v každém jednotlivém případě nedostatečné k prokázání přípustnosti operací uvedených v odůvodnění napadených aktů z hlediska nařízení č. 423/2007 a nařízení č. 961/2010. Obecné schválení bez ohledu na povahu konkrétních operací a dotčených označených subjektů je totiž nedostatečné. A dále dotčené e-maily, dopisy a telefonáty předcházely o jeden, případně dva roky operacím uvedeným v odůvodnění napadených aktů, s výjimkou jednoho telefonátu uskutečněného po zařazení žalobkyně na seznamy. S ohledem na požadavek obezřetnosti uvedený v bodě 138 výše však přiměřeně pečlivá finanční instituce měla požadovat upřesnění obdrženého „schválení“.

155 Zadruhé, pokud jde o dopisy Österreichische Nationalbank, stačí poukázat na to, že uvedená instituce není příslušným vnitrostátním orgánem ve smyslu nařízení č. 423/2007 a nařízení č. 961/2010 pro Německo. Žalobkyně je přitom usazena v Německu.

156 Zatřetí, na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, z auditorských zpráv uvedených v bodě 152 třetí odrážce výše nevyplývá, že žalobkyně v každém případě splňovala požadavky týkající se omezujících opatření. Naopak, vedle toho, že obě auditorské zprávy vypracované Bundesbank, jakož i zpráva z 23. prosince 2010 provádějí analýzu finančních transakcí uskutečněných žalobkyní, která není vyčerpávající, ale založená na vzorku, zpráva z 23. prosince 2010 výslovně konstatuje, že transakce uskutečněné v roce 2010 v rámci postupu třetí cestou mohly ohrozit cíle sankční politiky Unie.

157 Z výše uvedeného vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, operace uvedené v odůvodnění napadených aktů nejsou – při neexistenci povolení vydaných v jednotlivých případech – z hlediska nařízení č. 423/2007, případně nařízení č. 961/2010 přípustné, takže vzhledem k úvahám uvedeným v bodech 129 a 139 výše mohla Rada na uvedených operacích platně založit přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni.

[omissis]

K výtce týkající se posouzení návrhu na zařazení a přezkumu zařazení

[omissis]

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty a práva na řádnou správu

[omissis]

K námitce protiprávnosti týkající se čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, čl. 16 odst. 2 písm. b) nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012

[omissis]

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality, práva vlastnit majetek a svobody podnikání

[omissis]

K časovým účinkům zrušení aktů ze dne 23. května 2011

[omissis]

K nákladům řízení

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu, a rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, se zrušují v rozsahu, v němž se tyto akty týkají společnosti Europäisch-Iranische Handelsbank AG.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Europäisch-Iranische Handelsbank ponese tři pětiny vlastních nákladů řízení a nahradí tři pětiny nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.**
- 4) **Rada ponese dvě pětiny vlastních nákladů řízení a nahradí dvě pětiny nákladů řízení vynaložených společností Europäisch-Iranische Handelsbank.**
- 5) **Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. září 2013.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	2
Právní otázky	3
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu	3
K první části, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění	3
K druhé části, vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu	3
– K možnosti žalobkyně dovolávat se zásady dodržování práva na obhajobu	3
– K neexistenci náležitého odůvodnění a nesdělení dostatečných informací žalobkyni	3
– K neexistenci oznámení předcházejícího první zařazení názvu žalobkyně na seznamy	4
– K nedostatečnosti formálního přezkumu při neexistenci schůzky žalobkyně se zástupci Rady nebo jejího slyšení	4
Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení	4
K výtce vycházející z toho, že Rada nepředložila důkaz operací uvedených v odůvodnění napadených aktů	4
K výtce vycházející z toho, že podmínky zařazení a ponechání názvu žalobkyně v seznamech nejsou splněny	4
K výtce týkající se posouzení návrhu na zařazení a přezkumu zařazení	10
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty a práva na řádnou správu	10
K námitce protiprávnosti týkající se čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, čl. 16 odst. 2 písm. b) nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012	10
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality, práva vlastnit majetek a svobody podnikání	10
K časovým účinkům zrušení aktů ze dne 23. května 2011	10
K nákladům řízení	10